

1. Sto by - lo ov - cí stá - da,
 když rá - no šly se pást.
 Teď jed - na ně - kde strá - dá:
 čím ne - cha - la se zmást,
 že ne - ví ce - stu zpát - ky?
 Snad blou - dí pu - stí - nou.
 Den je teď ná - hle krát - ký,
 ach, jak ji na - lez - nou?

2. Má pastýř těžkou práci, / když hledá zbloudilou. / Sám málem stopu ztrácí, / když chodí pustinou. / Už je však ovcí blízko, / už slyší její hlas! / Tam leží, kdesi nízko. / Jde – vytáhne ji zas.

3. Tak Kristus hledá hříšné / a všechny přijímá. / Má víc než slovo přísné: / svůj stůl nám prostírá. / On nový život dává, / jím všechno začíná. / Buď z toho Bohu sláva! / I mne má za syna!

t: Willem Barnard, Liedboek voor de kerken, 1973 /

Bohuslav Vik, Buď tobě sláva, 1981

m: Willem Vogel, Liedboek voor de kerken, 1973 / Buď tobě sláva, 1981